

Ár 2013, föstudaginn 30. ágúst, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Haukur Guðmundsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir, Jóhann Tómas Sigurðsson og Unnur Erla Jónsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 30/2013**:

M
gegn
F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni 12. mars 2013, með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 11. mars 2013. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 15. mars 2013, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi dagsettu 26. apríl 2013. Var bréfið sent sóknaraðila, með bréfi nefndarinnar, dagsettu 26. apríl 2013, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust með bréfi, dagsettu 24. maí 2013.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 5. júlí og 30. ágúst 2013.

II.

Málsatvik.

Sóknaraðili hefur verið í reglulegum viðskiptum við varnaraðila og m.a. fjármagnað rekstur sinn með aðstoð bankans. Sóknaraðili tók m.a. lán hjá L, dótturfélagi varnaraðila. Á árinu 2011 var nafni þess félags breytt í N.

Þann 6. júlí 2012 gerði sóknaraðili samkomulag við varnaraðila um endurfjármögnun heildarskulda og skuldaaðlögun. Gerður var endurfjármögnunarsamningur milli varnaraðila og sóknaraðila. Í samningnum kom fram að „Bankinn“ í samningnum merkti varnaraðila og/eða dótturfélög hans.

Fyrir liggja skilmálar endurfjármögnunar vegna samkomulags um skuldaaðlögun milli varnaraðila og sóknaraðila. Mælt var fyrir um tilgang samkomulagsins. Þar kom fram að samkomulag um endurfjármögnun nánar tilgreindra lána sóknaraðila samkvæmt nánari skilmálum endurfjármögnunarsamnings, sem hefði það að markmiði að færa skuldastöðu sóknaraðila í það horf að rekstur þess gæti staðið undir skuldabyrði, eðlilegum fjárfestingum og þróun án frekari skuldaskilasamninga við kröfuhafa eða formlegra nauðasamninga. Listi lána tilgreindi öll lán sóknaraðila hjá varnaraðila, þ.m.t. lán hjá L nr. X. Heildarskuldbindingar til endurfjármögnunar voru kr. 518.508.058. Niðurgreiðsla skulda fyrir endurfjármögnun var kr. 27.832.993. Þá var 100% verðmæti sóknaraðila að viðbættum öðrum tryggingum kr. 178.000.000. Fjárhæðir afskrifta vegna skuldaaðlögunar, niður í 100% voru kr. 312.675.065. Fjárhæð lána eftir

endurfjármögnun voru, lán A kr. 74.344.958, lán B 11.655.042, lán B kr. 35.000.000, lán B 13.000.000, lán B 24.000.000, lán C 20.000.000. Heildarfjárhæð lána eftir endurfjármögnun var kr. 178.000.000 en nánari upplýsingar um lán sóknaraðila eftir endurfjármögnun var að finna í Viðauka I, sem var hluti skilmálanna. Einnig kom eftirfarandi fram: „*Auk þess sem lán hjá O og ábyrgðir sem Fyrirtækið [sóknaraðili] er í hjá Bankanum [varnaraðili] munu standa óbreytt.*“

Í Viðauka I voru tilgreindir eftirfarandi lánessamningar: lánessamningur A að fjárhæð kr. 74.344.958, lánessamningur B að fjárhæð kr. 11.655.042, lánessamningur B kr. 35.000.000, lánessamningur B kr. 13.000.000, lánessamningur B kr. 24.000.000, lánessamningur C kr. 20.000.000.

Fyrir liggur lánessamningur milli sóknaraðila og varnaraðila um lán að fjárhæð kr. 74.344.958. Fram kom að lánessamningurinn væri gerður í samræmi við skilmála endurfjármögnunar vegna samkomulags um skuldaaðlögun og endurfjármögnunarsamning, sem ritað var undir samhliða umræddum lánessamningi. Ráðstafa skyldi láninu til að greiða inn á eftirstöðvar lána lántaka hjá lánveitanda nr. Y, Z, Þ, Æ og Ö. Fyrir liggja sambærilegir lánessamningar um lán að fjárhæð kr. 11.655.042, 35.000.000, 13.000.000, 24.000.000, 20.000.000, og var ráðstöfun þeirra lána sú sama og þess fyrstnefnda.

Sóknaraðila barst greiðsluseðill vegna samnings nr. X, en til greiðslu á gjalddaga, 3. júlí 2012, voru kr. 216.509.

Sóknaraðili og varnaraðili voru ekki sammála um túlkun á ákvæðum samnings vegna Beinu brautarinnar. Þann 26. október 2012 kvað varnaraðili að skuldbindingar sóknaraðila við O hafi átt að standa óbreyttar.

Sóknaraðili skaut málinu til nefndarinnar með kvörtun dagsettri 11. mars 2013.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst þess að staðfest verði að samkomulag sóknaraðila og varnaraðila um endurfjármögnun og skuldaaðlögun, dags. 6. júlí 2012, nái til skuldbindinga sóknaraðila samkvæmt lánasamningi nr. X.

Sóknaraðili bendir á að ekki eigi að vísa kröfu hans frá, svo sem varnaraðili krefjist, þar sem kvörtunin varði berum orðum kröfu N. um greiðslu í samræmi við lánasamning nr. X. Það sé því beinlínis óskiljanlegt að varnaraðili skuli líta svo á að kvörtunin skuli ekki varða kröfu sem metin verði til fjár. N, dótturfélag varnaraðila, meti kröfuna sannarlega til fjár og krefjist greiðslu hennar. Augljóst sé því að krafan verði metin til fjár eins og aðrar fjárkröfur. Frávísunarkrafa varnaraðila sé þannig að engu hafandi og sé öðru fremur til marks um algjöran skort á efnislegum rökum bankans vegna kvörtunar sóknaraðila.

Sóknaraðili telur ótvírætt að með gerð samkomulags hans og varnaraðila um skuldaaðlögun og endurfjármögnun hafi verið samið um skuldaaðlögun og endurfjármögnun fyrrgreindrar kröfu hjá L, nú N. Sóknaraðili telur þannig að skuldbindingar hans á grundvelli lánasamnings nr. X hafi verið taldar með í heildarsamkomulagi hans og varnaraðila. Hafi því þegar náðst samkomulag um uppgjör þeirra skuldbindinga. Beri báðum aðilum að efna það.

Sóknaraðili vísar til þess að samtala heildarskuldbindinga sem endurfjármagnaðar hafi verið með gerð samkomulagsins hafi verið kr. 518.508.058. Í samkomulaginu hafi m.a. falist að sóknaraðili greiddi kr. 27.832.993 inn á þær skuldir sem til staðar hafi verið. Hafi þá staðið eftir heildarskuldbindingar að fjárhæð kr.

490.675.065. Af eftirstandandi skuldum skyldu afskrifaðar skuldir að upphæð kr. 312.675.065. Samkvæmt samningnum skyldu eftirstandandi skuldir nema kr. 178.000.000. Eftirstandandi heildarskuldbindingar skyldu greiddar með sex lánasamningum með eftirfarandi lánanúmer: R, S, T, U, Ú, V.

Sóknaraðili vísar til þess að í skilmálum samkomulags sóknaraðila og varnaraðila um endurfjármögnun hafi verið taldar upp þrettán skuldbindingar við varnaraðila, sem falla skyldu undir efni samkomulagsins. Hafi þar m.a. verið taldar upp greiðslukortaskuldbindingar sóknaraðila, auk annarra. Í samkomulaginu hafi sérstaklega verið tekið fram að lán sóknaraðila með númerið X, sem upphaflega hafi verið tekið hjá L, skyldi teljast til þeirra heildarskuldbindinga sem féllu undir samkomulagið og yrðu endurfjármagnaðar á grundvelli þess.

Sóknaraðili bendir á að fyrrgreind samtala allra skuldbindinga sóknaraðila við varnaraðila, kr. 518.508.058 hafi tekið mið af skuldbindingum sóknaraðila að meðtöldum lánasamningi X. Með öðrum orðum hafi heildarsamtalan stemmt við að skuldbindingar sóknaraðila samkvæmt lánasamningnum væru taldar með í heildaruppgjörinu.

Sóknaraðili vísar til þess að ákvæði samkomulagsins hvað varði skuldbindingar félagsins á grundvelli lánasamnings séu skýr og ótvíræð. Þar sé númer samningsins tilgreint sérstaklega, auk þess sem tilgreining heildarskuldbindinga, sem samið hafi verið um, komi heim og saman við að samið hafi verið um uppgjör lánsins á sama tíma og aðrar skuldbindingar sóknaraðila.

Telur sóknaraðili að fyrirvari í samkomulaginu um skuldbindingar gagnvart O, sé óskýr í besta falli og beri öðru fremur með sér að vera staðlaður texti sem sé í ósamræmi við raunverulegan samningsvilja beggja aðila þegar samkomulagið hafi verið gert. Sé það sérlega líklegt í ljósi þess að skuldbindingar á grundvelli lánasamningsins hafi verið tilgreindar sérstaklega og því augljóslega tekið tillit til þeirra við upptalningu og samlagningu þeirra skulda sem samið hafi verið um.

Sóknaraðili vísar til þess að skýra beri samkomulag aðila til samræmis við þann augljósa vilja sem þar komi fram, þ.e. að með samkomulaginu sé jafnframt samið um uppgjör lánasamnings nr. X.

Sóknaraðili vísar til þess að samkvæmt ákvæðum endurfjármögnunarsamnings aðila sé „Bankinn“ skilgreindur sem varnaraðili og dótturfélög bankans. Enda þótt aðeins væri litið til inntaks skilgreiningarinnar, myndu allar skuldbindingar sóknaraðila við dótturfélög varnaraðila teljast til skulda sem falli undir samkomulagið.

Sóknaraðili nefnir að lánasamningur þessi hafi upphaflega verið gerður áður en nafnbreyting félagsins N hafi farið fram, þegar það hafi heitið „L“. Það skuli nefnt að sóknaraðili hafi aldrei gengist undir skuldbindingar við félag að nafni O. Fyrrgreindur fyrirvari í samningnum hvað varði skuldir við „O“ sé því marklaus hvað varði sóknaraðila.

Bendir sóknaraðili á að ákvæði samkomulagsins þess efnis að „lán hjá O“ muni „standa óbreytt“ sé ákaflega óskýrt, einkum að því leyti að ekki sé ljóst hvort þar sé átt við N varnaraðila eða O, en bæði félögin séu dótturfélög bankans. Sé því allt eins líklegt að með fyrirvaranum um skuldir við „O“ sé átt við skuldir gagnvart O, en ekki því félagi sem áður hafi heitið L, þegar sóknaraðili hafi gert nefndan lánasamning. Sé því ekki unnt að byggja þann rétt á fyrirvaranum sem varnaraðili geri.

Vísar sóknaraðili til þess að ákvæði og texti endurfjármögnunarsamkomulags aðila hafi verið samin af varnaraðila. Verði talið að samningsákvæði séu

ósamrýmanleg sé ljóst að allan óskýrleika beri að skýra varnaraðila í óhag, en sóknaraðila í hag, með hliðsjón af andskýringarreglu íslensks samningaréttar.

Sóknaraðili byggir ennfremur á því að hann hafi haft réttmætar væntingar til að líta svo á að með samkomulagi hans og varnaraðila og dótturfélaga hafi verið samið um skuldaaðlögun og endurfjármögnun á nefndri kröfu samkvæmt lánasamningi nr. X. Hvað það varði sé einkum byggt á traustfangsreglum samningalaga og sjónarmiðum um réttmætar væntingar samningsaðila.

Sóknaraðili vekur athygli á því að í upphafi ákvæðis í samkomulagi sóknaraðila og varnaraðila sem titlað sé „Tilgangur“ segi orðrétt: „*Samkomulag um endurfjármögnun eftirtalinnna lána Fyrirtækisins hjá Bankanum [...]*“. Í upptalningunni sem fylgi strax í kjölfarið hafi verið talað um lán sóknaraðila hjá L nr. X, sem sé krafan sem um sé deilt í máli þessu. Í næsta ákvæði sem beri titilinn „*Heildarskuldbindingar til endurfjármögnunar*“ hafi heildarskuld sóknaraðila verið tilgreind kr. 518.508.058. Sú tala sé rétt samtala allra þeirra lána sem talin hafi verið upp í nefndri upptalningu, að meðtöldu ofangreindu láni sóknaraðila hjá L. Sú samtala hafi verið samtala allra skuldbindinga sóknaraðila við varnaraðila og dótturfélög þegar samkomulagið hafi verið undirritað. Sú túlkun sem lögð sé í þýðingu umrædds ákvæðis af hálfu varnaraðila sé því afar nýstárleg og þurfi til mikinn vilja af hálfu lesanda til að samsinna framangreindri túlkun á inntaki þess. Það sé augljóst að ofangreint lán hafi verið hluti þeirra lána sem endurfjármagnaður hafi verið með samkomulaginu. Framangreind túlkun varnaraðila á inntaki samkomulagsins sé einfaldlega röng og í fullkomnu ósamræmi við skýrt orðalag framangreinds ákvæðis.

Sóknaraðili bendir á að í efnislegum rökum varnaraðila hafi verið á það bent að staðið sé misjafnlega að endurfjármögnun hverju sinni. Geti þannig ýmist verið um að ræða skilmálabreytingar, nýjar lánveitingar, uppgreiðslu lána, niðurfærslu á eftirstöðvum o.fl. Tekur sóknaraðili undir þessa fullyrðingu varnaraðila. Í tilfalli sóknaraðila hafi hins vegar verið staðið að endurfjármögnun skulda með þeim hætti að nýjar fjárskuldbindingar hafi verið gefnar út í stað eldri skuldbindinga hans. Lán hafi verið greidd upp með nýjum lánveitingum og eftirstöðvar lána felldar niður. Athugasemd bankans hvað þetta varði hafi því ekki þýðingu við úrlausn þessa máls.

Bendir sóknaraðili á að um tilgang endurfjármögnunarinnar segi að öðru leyti í erindi bankans að hann hafi verið sá að færa skuldastöðu sóknaraðila í það horf að rekstur hans gæti staðið undir skuldabyrði, eðlilegum fjárfestingum og þróun án frekari samninga við bankann. Sóknaraðili kveður það vissulega hafa verið tilgang endurfjármögnunarinnar. Til að þjóna þeim tilgangi hafi verið undirritað nefnt samkomulag sem skuldbindi báða aðila. Geti því hvorki varnaraðili né nokkurt dótturfélag bankans dregið skuldbindingar undan gildi samkomulagsins eftir að það hafi verið gert og krafist efnda þeirra að nýju, óháð gildi samkomulagsins, eins og þó virðist hafa verið ýjað að. Greiðslugeta sóknaraðila í dag hafi að sjálfsögðu engin áhrif á það hvaða skuldbindingar hafi verið samið um að skyldu endurfjármagnaðar með óbyggjandi hætti. Hafi umfang starfsemi hans enn síður áhrif. Skuldbindingargildi samninga um endurfjármögnun skulda væri lítið ef fallist væri á röksemdir sem þessar.

Sóknaraðili kveður rangt það sem fram komi í athugasemdum varnaraðila að báðir aðilar hefðu við allt samningsferlið byggt á því að skuldbindingar sóknaraðila við L skyldu ekki endurfjármagnaðar ásamt öðrum skuldum. Sóknaraðili hafi alla tíð, allt frá upphafi ferlisins, staðið í þeirri trú að með gerð samkomulagsins yrðu allar skuldir hans við bankann og dótturfélög endurfjármagnaðar. Ótvíræð ákvæði samkomulagsins staðfesti þær væntingar hans og vilja beggja aðila.

Sóknaraðili vísar einnig til þess að varnaraðili hafi bent á að fjöldi auglýsinga hefði verið birtur í fjölmiðlum, þar sem fjallað hafi verið um nafnabreytingu L. Jafnframt hafi verið bent á að fjöldapóstur hefði verið sendur á viðskiptavini félagsins. Þá hafi því verið haldið fram að sóknaraðili gæti af fjölmörgum ástæðum ekki verið grandlaus um að „O“ sem vísað hafi verið til í samningnum hefði í raun verið dótturfélagið L. Sóknaraðili telur að af hálfu varnaraðila sé byggt á algjörum misskilningi um þau atriði málsins sem skipti máli. Framangreind atriði hafi einfaldlega engin áhrif á niðurstöðu í máli þessu og breyti engu um ósamrýmanleg ákvæði samkomulags sóknaraðila um endurfjármögnun skulda hans. Sóknaraðili hafi verið skuldbundinn til að endurgreiða L lán með númerinu X. Lánið hafi verið sérstaklega tilgreint í upphafi samkomulags hans við bankann og dótturfélag. Þá myndu „*Heildarskuldbindingar til endurfjármögnunar*“ einfaldlega ekki stemma ef lán sóknaraðila hjá L væri tekið út úr jöfnunni, eins og varnaraðili telji þó rétt að gera. Augljóst sé að lánið hafi í raun verið endurfjármagnað með nefndu samkomulagi. Niðurstaða í máli þessu gæti því vart verið ljósari.

Verði talið að nefnd krafa skv. lánasamningi nr. X falli utan heildarsamkomulags aðila um skuldaaðlögun og endurfjármögnun, byggir sóknaraðili á því að samkomulag aðila hafi verið gert á röngum forsendum. Beri því að breyta samkomulaginu til samræmis við forsendur sóknaraðila.

Verði ekki fallist á ofangreind rök byggir varnaraðili á því að ákvæði samkomulags aðila um endurfjármögnun og skuldaaðlögun séu ógild að því leyti sem kveðið sé þar á um að lán sóknaraðila hjá „O“ haldist óbreytt“, með vísan til 36. gr. laga nr. 7/1936 um samningsgerð, umboð og ógilda löggerninga. Beri að breyta samkomulaginu á þann hátt að nefnt ákvæði falli brott.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess aðallega að kröfum sóknaraðila verði vísað frá. Til vara er þess krafist að kröfu sóknaraðila verði hafnað.

Til stuðnings aðalkröfu sinni vísar varnaraðili til þess að samkvæmt 6. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki þá fjalli nefndin ekki um „*Kröfu viðskiptamanns, sem ekki verður metin til fjár*“ eða þá „*Mál sem eru það óljós, illa upplýst, eða kröfur aðila svo óskýrar að þau eru ekki tæk til úrskurðar*“. Til að bytja með telur varnaraðili að kvörtunin sé ekki tæk til úrskurðar, sbr. framsetningu hennar: „*Að staðfest verði að samkomulag kvartanda og F um endurfjármögnun og skuldaaðlögun dags. 6. júlí 2012 nái til skuldbindinga kvartanda samkvæmt lánasamningi nr. X*“. Varnaraðili bendir á að framangreind krafa kveði ekki á um tiltekna fjárhæð og í raun komi hvergi fram hver fjárhæð kröfunnar hafi verið þegar samningurinn hafi verið undirritaður eða sé í dag, hvað þá hvaða aðferðum skuli beita til að reikna út kröfuna svo unnt sé að meta fjárhæð hennar. Sökum þessa verði ekki séð hvernig krafan geti talist tæk til úrskurðar og þar af leiðandi beri að vísa henni frá nefndinni. Framangreindu til stuðnings vísar varnaraðili til þess að í kaflanum „*Rökstuðningur fyrir kvörtun*“ byggi að mestu á umfjöllun um almennar reglur samningaréttar og nafnabreytingar varnaraðila.

Til stuðnings varakröfu sinni telur varnaraðili í upphafi rétt að leiðrétta það sem fram komi í kvörtun sóknaraðila þar sem hann lýsi því yfir að „*með endurfjármögnun er átt við að gefnar eru út nýjar skuldbindingar í stað þeirra eldri, sem falla þá niður*“ sé einföldun á þeirri vinnu og skjalagerð sem eigi sér stað í tengslum við beinu brautina. Í raun sé það misjafnt eftir hverju máli fyrir sig hvernig

útfærslan verði. Það geti verið skilmálabreytingar, nýjar lánveitingar, uppgreiðsla lána að fullu og að hluta, niðurfærsla á eftirstöðvum o.fl. Í máli sóknaraðila hafi verið gefin út ný lán sem ráðstafað hafi verið inn á önnur lán sem síðan hafi hlotið afskrift að fullu ásamt því að lán sóknaraðila hjá O hafi verið ósnert enda ekki talið tilefni til að eiga við það eftir skoðun á sóknaraðila. Sóknaraðili bendir á að hvergi í þeim sex lánasamningum sem gefnir hafi verið út komi fram að nýju lánunum verði ráðstafað til að greiða inn á skuldabréf nr. X. Ljóst sé að í gegnum allt „beinu brautar“ ferlið hafi komið ítrekað fram skriflega og í framkvæmd að skuldabréf nr. X myndi standa óbreytt, en öll þau lán sem talin séu upp í listanum í skilmálaskjalinu séu talin upp í nýju lánessamningunum.

Varnaraðili vísar framangreindu til stuðnings til 3. mgr. endurfjármögnunarsamningsins. Samkvæmt því sé markmið endurfjármögnunar að endurskoða samsetningu skuldbindinga sóknaraðila við varnaraðila með það að markmiði að rekstur sóknaraðila geti staðið undir skuldabyrði, eðlilegum fjárfestingum og þróun án frekari skuldaskilasamninga við varnaraðila. Á framangreindum forsendum hafi verið gengið til samninga við sóknaraðila og hafi sóknaraðili á engan hátt sýnt fram á að hann ráði ekki við þá skuldabyrði sem skilmálar endurfjármögnunar vegna samkomulags um skuldaaðlögun kveði skýrt á um. Það sé að skuldabréf nr. X standi eftir óbreytt samhliða nýjum lánveitingum sem tilgreindar séu í skilmálunum.

Bendir varnaraðili á að þann 7. júlí 2011 hafi L skipt um nafn og heiti N. Hafi það verið auglýst ítarlega. Bæði hafi viðskiptavinir L fengið bréf til að tilkynna um breytingu, auglýsingar hafi verið birtar í fjölmiðlum, bæði í blöðum og netmiðlum. Nefnir varnaraðili nokkur dæmi. Kveður varnaraðili umrædd dæmi eingöngu smá hluta af þeirri auglýsingaherferð sem fylgt hafi nafnabreytingunni til að tryggja að viðskiptavinir bankans myndu ekki ruglast líkt og sóknaraðili virðist hafa gert. Varnaraðili telur fullyrðingar sóknaraðila um grandleysi um hvaða aðili O sé, séu fráleitir.

Varnaraðili vísar til þess að ljóst sé að samningaviðræður hafi staðið yfir í næstum ár eftir að L hafi tekið upp nýtt nafn þannig að það sé heldur sérstakt að sóknaraðili beri því við að lýsing í skjalinu „*Skilmálar endurfjármögnunar vegna samkomulags um skuldaaðlögun*“ á kröfum O „*sé óskýr í besta falli*“, líkt og fram komi í texta kvörtunarinnar. Mótmælir varnaraðili þeirri fullyrðingu sem fráleitri enda sé ljóst að ekki komi aðrar skuldbindingar til greina en skuldabréf nr. X. Það sé heldur sérstakt að sóknaraðili skuli haga sér eins og hann viti ekki hvort hann sé skuldbundinn einkahlutafélaginu O eða N og að setningin „*Auk þess sem lán hjá O og ábyrgðir sem Fyrirtækið er í hjá Bankanum munu standa óbreytt*“ sé það óskýr að sóknaraðili skilji ekki hvað sé verið að tala um. Ljóst sé að ekki sé um staðlaðan texta að ræða heldur sé þarna um texta að ræða sem snúi að skuldbindingu sem talin sé upp í liðnum „Tilgangur“ og sé hann megintilgangur að tryggja að ljóst sé að af þeim 13 skuldbindingum sem taldar séu upp í liðnum „Tilgangur“ að þessi ákveðna skuld verði tekin út fyrir mengið.

Varnaraðili bendir á að hefði sóknaraðili ekki skuldað O neitt þá hefði þessi texti ekki verið settur inn í skjalið enda hafi það verið í samræmi við samningsvilja varnaraðila, þ.e. að skuldbinding sem búið hafi verið að tilgreina í skilmálaskjalinu, og hafi verið í eigu O hafi verið tekin út fyrir samkomulagið. Það beri því að skýra samkomulagið eftir efni þess sem komi skýrlega fram í texta þess, enda verði ekki séð hvernig hægt sé að mistúlka setninguna sérstaklega að teknu tilliti til þess að nafnabreytingin hafi verið rækilega kynnt. Hafi sóknaraðila verið ljóst, eða mátt vera

ljóst, hvað fælist í ákvæðinu: „*Auk þess sem lán hjá O og ábyrgðir sem Fyrirtækið er í hjá Bankanum munu standa óbreytt.*“ Varnaraðili fær ekki séð að hægt sé að túlka framangreinda setningu á nokkurn annan hátt en að samkomulagið nái utan um öll önnur lán en „*Lán hjá O og ábyrgðir sem fyrirtækið er í hjá bankanum.*“ Enginn óskýrleiki sé til staðar, það sé ljóst hver samningsvilji varnaraðila hafi verið enda hafi ekki verið hægt að koma þeim vilja skýrar á framfæri heldur en með ofangreindri setningu. Framkvæmd varnaraðila sé öll í samræmi við samningsákvæðið og greiðsluseðlar vegna O samningsins hafi verið sendir áfram.

Varnaraðili telur að það að byggja hluta raka sinna á því að sóknaraðili hafi aldrei tekið lán hjá lánveitanda sem beri heitið O sé álíka fráleitt og ef sóknaraðili myndi t.d. byggja á því að hann kannist ekki við allar þessar kröfur því sum lánin hafi hann tekið hjá FF en ekki varnaraðila. Sé þeim rökum vísað frá sem fráleitum og haldlausum.

Vísar varnaraðili til þess hvað varði muninn á N og O þá sé N ekki dótturfélag bankans heldur útibú með kennitöluna Y, sömu kennitölu og L. N sé útibú varnaraðila sem sérhæfi sig í fjármögnun atvinnutækja og atvinnuhúsnæðis fyrir rekstraraðila og fjármögnun bíla og ferðavagna fyrir einstaklinga. O sé hins vegar dótturfélag bankans með kennitöluna Z. Miðað við umfang starfsemi sóknaraðila og fjölda þeirra félaga sem tengist stafsemi sóknaraðila, s.s. B C og D, svo eitthvað sé nefnt, gefi það til kynna að sóknaraðili ætti að hafa nokkra reynslu af félagarétti. Hafi hann því átt að geta gert sér grein fyrir því hver ætti kröfuna sökum nafnbreytinga.

Varnaraðili telur texta samkomulagsins fyllilega skýran og því sé um að ræða einbeitta rangtúlkun frekar en aðstæður sem gefi færi á að úrskurðarnefndin telji að samþykka eigi túlkun þá sem sóknaraðili hafi í kvörtun sinni stuðst við.

Hvað varði réttmætar væntingar telur varnaraðili eðlilegt að þær byggist á efnislegu inntaki samkomulagsins og þá texta þess líka. Í textanum komi fram að „*lán hjá O og ábyrgðir sem Fyrirtækið er í hjá Bankanum munu standa óbreytt.*“ Væntingar sem ekki byggja á texta samkomulagsins séu óeðlilegar og því ekki marktækar.

Vísar varnaraðili til þess hvað varði skilgreiningu á hugtakinu „Bankinn“ í samkomulaginu sé rétt að það nái til varnaraðila og dótturfélaga hans, enda sé það ástæðan fyrir því að ofangreind setning sé sett inn í samkomulagið til að tryggja að þrátt fyrir skilgreiningu á hugtakinu „Bankinn“ þá sé ákveðin skuldbinding sem halda eigi fyrir utan gildissvið samkomulagsins.

Varnaraðili bendir á að í gegnum allt „beinu brautar“ ferlið hafi sóknaraðili verið með ráðgjafa sem tryggja hafi átt að efnistökin endanlegs samkomulags væru í samræmi við samningsvilja sóknaraðila. Í samningaviðræðunum hafi ekki verið sett út á það að framangreint ákvæði hafi verið í samningsdrögum frá því þau voru sett saman og kynnt sóknaraðila og aldrei hafi komið neinar athugasemdir eða mótmæli, hvorki frá forsvarsmönnum sóknaraðila eða ráðgjafa hans.

V.

Niðurstaða.

Ágreiningur aðila lýtur að því hvort lán sóknaraðila nr. X, falli undir endurfjármögnun skulda sóknaraðila.

Varnaraðili krefst þess aðallega að kröfu sóknaraðila verði vísað frá, með vísan til b- og e-liða 6. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki. Lesa má út úr kröfugerð sóknaraðila að hann krefjist þess að lán hans nr. X falli undir endurfjármögnunarsamning milli varnaraðila og sóknaraðila.

Verður í ljósi þess að telja að krafa sóknaraðila verði metin til fjár, enda um fjárhagslega hagsmuni að ræða. Varnaraðili hefur lagt framangreindan skilning í kröfugerðina til stuðnings varakröfu sinni. Verður í ljósi þess ekki fallist á með varnaraðila að vísa eigi kröfunni frá á grundvelli b- og e-liða 6. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Samkvæmt skilmálum endurfjármögnunar vegna samkomulags um skuldaaðlögun var lán sóknaraðila hjá L nr. X tilgreint meðal heildarskulda til endurfjármögnunar. Í kaflanum lán eftir endurfjármögnun var tiltekið að lán hjá O og ábyrgðir sem sóknaraðili væri í hjá varnaraðila myndu standa óbreytt.

Framangreint ákvæði um að lán hjá O myndi standa óbreytt er afdráttarlaust. Þetta ákvæði er hins vegar í áberandi misræmi við samninginn að öðru leyti. Í samningnum voru öll lán við bankann listuð upp, þ.á.m. umþrætt lán nr. X. Heildarfjárhæð þeirra var jafnframt tiltekin og ágreiningslaust er að umrætt lán var þar meðtalið. Ennfremur var tilgreind fjárhæð til afskrifta, kr. 312.675.065, sem var fengin þannig út að frá framangreindri heildarfjárhæð var dregin inngreiðsla eigenda fyrir endurfjármögnun, kr. 27.832.993 og 100% virði fyrirtækisins, kr. 178.000.000. Voru lánin því samkvæmt skilmálunum afskrifuð niður að 100% virði fyrirtækisins, sem metið var á 178.000.000. Hafi það verið ætlan varnaraðila að innheimta umþrætt lán, stangast það því beinlínis á við þessa framsetningu samningsins og útreikning á afskriftum.

Varðandi þennan óskýrleika er líka rétt að hafa í huga að umrætt lán var veitt af L, en nafni þess félags var síðan breytt í N, en annað félag rekið undir nafninu O. Ákvæði um að lán hjá O myndi standa óbreytt var vegna þessa ekki eins skýrt og ella.

Óumdeilt er að það var varnaraðili sem samdi skilmála endurfjármögnunar vegna samkomulags um skuldaaðlögun. Samningurinn er á stöðluðu formi og inniheldur mikið af forsnidnum texta og skilmálum.

Fullyrðing varnaraðila um að ljóst sé að í gegnum allt „beinu brautar“ ferlið hafi komið ítrekað fram skriflega og í framkvæmd að lán nr. X myndi standa óbreytt fær ekki stoð í gögnum málsins. Hefur varnaraðili því ekki gert sennilegt í ljósi framangreinds að það hafi verið vilji aðila að lánið væri undanskilið við endurfjármögnunina.

Að öllu þessu samanlögðu þykir varnaraðili verða að bera hallann af því að hafa stillt samningnum upp með þeim hætti að umrætt lán var tilgreint sem eitt þeirra lána sem skyldi afskrifað niður að 100% virði fyrirtækisins.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Lán sóknaraðila, M, nr. X, fellur undir endurfjármögnunarsamning milli varnaraðila, F, og sóknaraðila.

Reykjavík, 30. ágúst 2013.

Haukur Guðmundsson

Geir Arnar Marelsson
Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Jóhann Tómas Sigurðsson
Unnur Erla Jónsdóttir